

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5410/2568

บริษัท ย. โจทก์ นาย ธ. กับพวก จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 204, ป.พ.พ. มาตรา 680, ป.พ.พ. มาตรา 686

ย่อ / หลักกฎหมาย

ตามหนังสือสัญญาเช่าซื้อ ข้อ 5 วรรคสอง ระบุว่าผู้เช่าซื้อยินยอมให้ผู้ให้เช่าซื้อ หรือตัวแทนของผู้ให้เช่าซื้อเข้าตรวจสอบสภาพทรัพย์สินได้ตลอดเวลา... ข้อสัญญาดังกล่าวเป็นข้อตกลงที่กำหนดสิทธิและหน้าที่ของคู่สัญญา โดยให้โจทก์ผู้ให้เช่าซื้อที่มีสิทธิเข้าตรวจสอบทรัพย์สินที่เช่าซื้อได้ตลอดเวลา และจำเลยที่ 1 ผู้เช่าซื้อต้องยินยอมให้โจทก์หรือตัวแทนเข้าตรวจสอบทรัพย์สินนั้น อันเป็นการกำหนดหน้าที่ตามสัญญา หากจำเลยที่ 1 ไม่ปฏิบัติตาม โจทก์มีสิทธิตามสัญญาเช่าซื้อ ข้อ 13 (ข) ที่จะบอกเลิกสัญญา แต่เหตุแห่งการเลิกสัญญาดังกล่าวเกิดจากการใช้สิทธิของโจทก์ผู้ให้เช่าซื้อเข้าตรวจสอบทรัพย์สินที่เช่าซื้อเมื่อเวลาใด ๆ ก็ได้ จึงเป็นกรณีกำหนดการชำระหนี้ไม่ได้กำหนดเวลาลงไว้ เจ้าหนี้จึงเรียกให้ชำระหนี้ได้โดยพลัน แต่เจ้าหนี้ต้องให้คำเตือนให้ลูกหนี้ชำระหนี้ดังกล่าวก่อน และภายหลังแต่นั้นเจ้าหนี้ได้ให้คำเตือนลูกหนี้แล้ว ลูกหนี้ยังไม่ชำระหนี้ไซ้ร์ ลูกหนี้ได้ชื่อว่าผิดนัดเพราะเขาเตือนแล้ว ตามมาตรา 204 วรรคหนึ่ง แห่ง ป.พ.พ. ดังนั้น ก่อนที่โจทก์จะมีคำเตือนให้จำเลยที่ 1 นำรถยนต์มาให้โจทก์ทำการตรวจสอบ และก่อนครบกำหนดระยะเวลาตามที่โจทก์ให้คำเตือนยังไม่ถือว่าจำเลยที่ 1 ตกเป็นฝ่ายผิดนัด และ ป.พ.พ. มาตรา 686 วรรคหนึ่ง กำหนดให้เมื่อลูกหนี้ผิดนัดไม่ชำระหนี้ตามสัญญา โจทก์ซึ่งเป็นเจ้าหนี้ต้องบอกกล่าวไปยังจำเลยที่ 2 ผู้ค้ำประกันภายในกำหนดหกสิบวัน นับแต่วันที่จำเลยที่ 1 ลูกหนี้ผิดนัด ปรากฏว่าเมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2561 โจทก์มีหนังสือบอกกล่าวไปยังจำเลยทั้งสองให้นำรถแทรกเตอร์ที่เช่าซื้อมาแสดงภายใน 7 วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือ หากจำเลยทั้งสองเพิกเฉยให้ถือว่าหนังสือฉบับนี้เป็นการบอกเลิกสัญญา อันเป็นการใช้สิทธิตามสัญญาเช่าซื้อ ข้อ 5 และข้อ 13 (ข) จำเลยที่ 1 ได้รับหนังสือบอกกล่าวเมื่อวันที่ 10 สิงหาคม 2561 ครบกำหนดตามหนังสือบอกกล่าวเมื่อวันที่ 17 สิงหาคม 2561 จำเลยที่ 1 เพิกเฉยไม่นำรถแทรกเตอร์ที่เช่าซื้อมาแสดงแก่โจทก์ตามหนังสือดังกล่าว จึงถือว่าจำเลยที่ 1 ตกเป็นฝ่ายผิดนัดเมื่อวันที่ 18 สิงหาคม 2561 โจทก์จึงต้องมีหนังสือบอกกล่าวการผิดนัดของจำเลยที่ 1 ลูกหนี้ไปยังจำเลยที่ 2 ผู้ค้ำประกันหลังจากนั้น เมื่อทางนำสืบของโจทก์ไม่ปรากฏว่าหลังจากวันที่ 18 สิงหาคม 2561 โจทก์ได้มีหนังสือบอกกล่าวการผิดนัดของจำเลยที่ 1 ลูกหนี้ไปยังจำเลยที่ 2 ผู้ค้ำประกันหรือไม่ แม้จะปรากฏว่า เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2561 โจทก์มีหนังสือบอกกล่าวไปยังจำเลยที่ 2 พร้อมกับจำเลยที่ 1ให้นำรถแทรกเตอร์ที่เช่าซื้อมาแสดง แต่หนังสือบอกกล่าวดังกล่าวเป็นเพียงหนังสือแจ้งเพื่อโจทก์จะใช้สิทธิตามสัญญาและให้จำเลยที่ 1 ลูกหนี้ปฏิบัติตามสัญญา ซึ่งขณะนั้นจำเลยที่ 1 ยังไม่ตกเป็นผู้ผิดนัด จึงไม่อาจถือได้ว่าเป็นการบอกกล่าวการผิดนัดของลูกหนี้ไปยังผู้ค้ำประกันตาม ป.พ.พ. มาตรา 686 วรรคหนึ่ง เมื่อโจทก์ยังไม่ได้ปฏิบัติตามที่บทบัญญัติแห่งกฎหมายกำหนด โจทก์จึงยังไม่มีอำนาจฟ้องจำเลยที่ 2

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องและแก้ไขคำฟ้องขอให้จำเลยทั้งสองร่วมกันส่งมอบรถแทรกเตอร์ที่เช่าซื้อคืนแก่โจทก์ในสภาพเรียบร้อยใช้การได้ดี หากคืนไม่ได้ให้ใช้ราคาแทน 1,024,000 บาท ชำระค่าขาดประโยชน์

144,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 15 ต่อปี นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ ชำระค่าขาดประโยชน์ในอัตราเดือนละ 8,000 บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะส่งมอบ รถแทรกเตอร์ที่เช่าซื้อคืนหรือใช้ราคาแทน และชำระค่าใช้จ่ายในการติดตามยึดรถคืน 2,000 บาท จำเลยทั้งสองขาดนัดยื่นคำให้การ ศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยที่ 1 ส่งมอบรถแทรกเตอร์ที่เช่าซื้อ คืนแก่โจทก์ในสภาพเรียบร้อยใช้การได้ดี หากคืนไม่ได้ให้ใช้ราคาเป็นเงิน 620,000 บาท ชำระค่า ขาดประโยชน์เป็นเงิน 99,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงิน 99,000 บาท นับแต่วันฟ้อง (ฟ้องวันที่ 22 เมษายน 2563) เป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ และชำระ ค่าเสียหายต่อไปอีกเดือนละ 5,500 บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะส่งมอบ รถแทรกเตอร์ที่เช่าซื้อคืนหรือใช้ราคาแทน ทั้งนี้ ต้องไม่เกิน 12 เดือน กับให้จำเลยที่ 1 ใช้ ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ โดยกำหนดค่าทนายความ 3,000 บาท เฉพาะค่าขึ้นศาลให้ใช้แทน ตามจำนวนทุนทรัพย์ที่โจทก์ขณะคดี ค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีให้เป็นพับ ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ ยก ยกฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ 2 ค่าฤชาธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีระหว่างโจทก์ กับจำเลยที่ 2 ให้เป็นพับ โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 3 แผนกคดีผู้บริโภคพิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำเลยที่ 1 ชำระดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงิน 99,000 บาท นับถัดจากวันฟ้อง (ฟ้องวันที่ 22 เมษายน 2563) จนถึงวันที่ 10 เมษายน 2564 และอัตราร้อยละ 5 ต่อปี นับแต่วันที่ 11 เมษายน 2564 จนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ ทั้งนี้ อัตราดอกเบี้ยผัดนัดให้ปรับเปลี่ยนลดลงหรือ เพิ่มขึ้นตามพระราชกฤษฎีกา แต่ต้องไม่เกินอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นอกจากนี้แก้ให้เป็นไปตาม คำพิพากษาศาลชั้นต้น ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ โจทก์ฎีกา โดยศาลฎีกาแผนกคดี ผู้บริโภคอนุญาตให้ฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีผู้บริโภควินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงที่มีได้โต้เถียงกันในชั้นนี้ รับฟังได้เป็นยุติว่า เมื่อวันที่ 24 มีนาคม 2561 จำเลยที่ 1 ทำสัญญาเช่าซื้อรถแทรกเตอร์ ยี่ห้อ ยัน ม่าร์ รุ่นอีเอฟ514ที่ หมายเลขเครื่องยนต์ 10045เอ หมายเลขตัวรถ 514-201890 จากโจทก์ ใน ราคาเช่าซื้อ 1,032,000 บาท (รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม) ตกลงชำระค่าเช่าซื้อเป็นงวดรายเดือนมากน้อย ไม่เท่ากัน รวม 84 งวด เริ่มชำระงวดแรกวันที่ 1 พฤษภาคม 2561 งวดต่อไปชำระภายในวันที่ 1 ของทุกเดือนจนกว่าจะครบ มีจำเลยที่ 2 เป็นผู้ค้ำประกัน หลังจากทำสัญญาโจทก์ส่งพนักงานเข้า ตรวจสอบรถแทรกเตอร์ที่เช่าซื้อหลายครั้งแต่จำเลยที่ 1 บ่ายเบี่ยงไม่ยินยอมให้ตรวจสอบเป็นการ ผิดสัญญาข้อ 5 และข้อ 13 (ข) โจทก์มีหนังสือทวงถามให้แสดงรถแทรกเตอร์ที่เช่าซื้อเพื่อ ตรวจสอบ บอกเลิกสัญญา และแจ้งให้จำเลยที่ 1 ส่งมอบรถแทรกเตอร์ที่เช่าซื้อคืน จำเลยที่ 1 ได้รับ หนังสือเมื่อวันที่ 10 สิงหาคม 2561 แต่เพิกเฉย โจทก์ได้รับความเสียหาย สำหรับความรับผิดชอบ ของจำเลยที่ 1 ในหนี้ส่งมอบรถแทรกเตอร์ที่เช่าซื้อคืนโจทก์ในสภาพเรียบร้อยใช้การได้ดี หากคืนไม่ได้ ให้ใช้ราคาแทน และค่าขาดประโยชน์พร้อมดอกเบี้ย ยุติไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 3 คดี มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามที่โจทก์ได้รับอนุญาตให้ฎีกาว่า โจทก์มีอำนาจฟ้องจำเลยที่ 2 หรือไม่ คดีนี้ ศาลอุทธรณ์ภาค 3 วินิจฉัยว่า จำเลยที่ 2 ไม่ต้องรับผิดชอบเพราะนับแต่วันที่จำเลยที่ 1 ผิดนัดไม่นำ รถแทรกเตอร์ที่เช่าซื้อไปแสดงแก่โจทก์นั้น ไม่ปรากฏเลยว่าโจทก์มีหนังสือบอกกล่าวไปยังจำเลยที่ 2 โจทก์จะเรียกให้จำเลยที่ 2 ชำระหนี้ไม่ได้จนกว่าโจทก์จะส่งหนังสือบอกกล่าวไปยังจำเลยที่ 2 เสียก่อน โจทก์ยังไม่มีอำนาจฟ้อง จำเลยที่ 2 ยังไม่ต้องรับผิด ซึ่งโจทก์ฎีกาว่า ตาม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 686 จะเห็นได้ว่า กรณีผู้ให้เช่าซื้อต้องมีหนังสือ บอกกล่าวการผัดนัดของผู้เช่าซื้อไปยังผู้ค้ำประกันต้องเป็นกรณีผู้เช่าซื้อผัดนัดไม่ชำระหนี้ค่างวด เช่าซื้อ ซึ่งสัญญาเช่าซื้อกำหนดเวลาการชำระหนี้ไว้เป็นที่แน่นอนแล้ว จึงเป็นกรณีตามสัญญาข้อ

13 (ก) ส่วนกรณีโจทก์มีหนังสือแจ้งให้จำเลยทั้งสองแสดงรถที่เช่าซื้อนั้นเป็นกรณีอื่นที่โจทก์มีสิทธิตามสัญญาข้อ 5 เมื่อจำเลยทั้งสองเพิกเฉยจึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามหนังสือบอกกล่าวของโจทก์ที่ใช้สิทธิตามสัญญาเช่าซื้อกรณีอื่น ตามสัญญาข้อ 5 และข้อ 13 (ข) เมื่อสัญญาเลิกกันโจทก์ไม่ต้องมีหนังสือแจ้งแก่จำเลยที่ 2 อีกและมีอำนาจฟ้องจำเลยที่ 2 เห็นว่า หนังสือสัญญาค้ำประกันระหว่างจำเลยที่ 2 กับโจทก์ตามเอกสารท้ายคำฟ้อง ข้อ 2 ระบุว่า หากผู้เช่าซื้อผิดนัดชำระหนี้ตามสัญญาเช่าซื้อไม่ว่าด้วยเหตุใด ๆ รวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงการไม่ชำระค่าเช่าซื้อ และ/หรือเงินจำนวนอื่นใดที่ต้องชำระตามสัญญาเช่าซื้อภายในกำหนดไม่ว่าด้วยเหตุใด หรือผิดสัญญาเช่าซื้อไม่ว่าทั้งหมดหรือแต่เพียงบางส่วน หรือทรัพย์สินที่เช่าซื้อเกิดความเสียหาย สูญหาย ถูกยึด ถูกอายัดหรือถูกริบ หรือผู้เช่าซื้อล้มละลาย หรือตาย หรือกลายเป็นบุคคลไร้ความสามารถ หรือสาบสูญ หรือไปเสียจากถิ่นที่อยู่ หรือหาตัวไม่พบ หรือย้ายภูมิลำเนาโดยมิได้แจ้งให้บริษัททราบ หรือกรณีอื่นใดอันทำให้บริษัทไม่ได้รับชำระหนี้ตามสัญญาเช่าซื้อทั้งหมดไม่ว่าด้วยเหตุใด ผู้ค้ำประกันยินยอมรับผิดชอบที่จะชำระหนี้ของผู้เช่าซื้อ พร้อมอุปกรณ์แห่งหนึ่งดังกล่าว และค่าเสียหายทั้งหมดให้แก่บริษัทจนครบถ้วนตามหนังสือสัญญาค้ำประกันนี้ และประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 680 บัญญัติว่า อันว่าค้ำประกันนั้น คือสัญญาซึ่งบุคคลภายนอกคนหนึ่ง เรียกว่า ผู้ค้ำประกัน ผูกพันตนต่อเจ้าหนี้คนหนึ่ง เพื่อชำระหนี้ในเมื่อลูกหนี้ไม่ชำระหนี้ นั้น ดังนั้นจำเลยที่ 2 ทำสัญญาค้ำประกันกับโจทก์เพื่อประกันการชำระหนี้ของจำเลยที่ 1 ตามหนังสือสัญญาเช่าซื้อเอกสารท้ายคำฟ้อง จำเลยที่ 2 ผู้ค้ำประกันจึงต้องผูกพันตนต่อโจทก์เจ้าหนี้เพื่อการชำระหนี้ตามหนังสือสัญญาเช่าซื้อของจำเลยที่ 1 ลูกหนี้ เมื่อปรากฏตามหนังสือสัญญาเช่าซื้อ ข้อ 5 วรรคสอง ระบุว่า ผู้เช่าซื้อยินยอมให้ผู้ให้เช่าซื้อ หรือตัวแทนของผู้ให้เช่าซื้อเข้าตรวจสอบสภาพทรัพย์สินได้ตลอดเวลา และนอกจากนี้ผู้เช่าซื้อต้องแจ้งให้ผู้ให้เช่าซื้อทราบทันที ในกรณีที่ทรัพย์สินชำรุดบกพร่อง และ/หรือไม่อยู่สภาพที่ใช้การได้ และ/หรือเสียหาย และ/หรือสูญหาย และ/หรือในกรณีที่ไปเกี่ยวข้องกับอุบัติเหตุ และวรรคสาม ระบุว่า ในกรณีที่ผู้ให้เช่าซื้อพิจารณาเห็นว่าทรัพย์สินมีการใช้งาน จนอยู่ในสภาพที่อาจจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ตัวรถและอุปกรณ์ได้ ผู้ให้เช่าซื้อหรือตัวแทนของผู้ให้เช่าซื้อเมื่อมีสิทธินำทรัพย์สินและอุปกรณ์ดังกล่าว มาตรวจสอบสภาพและทำการแก้ไขได้ทันที โดยผู้เช่าซื้อจะไม่ได้แย้งแต่ประการใดทั้งสิ้น และต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซมทั้งหมด และไม่มีสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายหรือค่าขาดประโยชน์ใด ๆ จากผู้ให้เช่าซื้อทั้งสิ้น ข้อสัญญาดังกล่าวเป็นข้อตกลงที่กำหนดสิทธิและหน้าที่ของคู่สัญญา โดยให้โจทก์ผู้ให้เช่าซื้อเมื่อมีสิทธิเข้าตรวจสอบทรัพย์สินที่เช่าซื้อได้ตลอดเวลา และจำเลยที่ 1 ผู้เช่าซื้อต้องแจ้งให้แก่โจทก์ทราบถึงความชำรุดบกพร่อง สูญหายหรือเสียหาย ของทรัพย์สินที่เช่าซื้อดังกล่าว ซึ่งรวมถึงการยินยอมให้โจทก์หรือตัวแทนเข้าตรวจสอบทรัพย์สินนั้น อันเป็นการกำหนดหน้าที่ตามสัญญา หากจำเลยที่ 1 ไม่ปฏิบัติตาม โจทก์มีสิทธิตามสัญญาเช่าซื้อ ข้อ 13 (ข) ที่จะบอกเลิกสัญญา และเมื่อสัญญาเช่าซื้อเลิกกันจำเลยที่ 1 ผู้เช่าซื้อจะมีหน้าที่ต้องส่งมอบรถแทรกเตอร์ที่เช่าซื้อคืนโจทก์ มิฉะนั้นจะถือว่าจำเลยที่ 1 ลูกหนี้ตามสัญญาเช่าซื้อเป็นฝ่ายผิดสัญญาอันเป็นการผิดนัดชำระหนี้ตามสัญญา แต่เหตุแห่งการเลิกสัญญาดังกล่าวเกิดจากการใช้สิทธิของโจทก์ผู้ให้เช่าซื้อเข้าตรวจสอบทรัพย์สินที่เช่าซื้อเมื่อเวลาใด ๆ ก็ได้ จึงเป็นกรณีกำหนดการชำระหนี้ไม่ได้กำหนดเวลาลงไว้ เจ้าหนี้อาจเรียกให้ชำระหนี้ได้โดยพลัน แต่เจ้าหนี้ต้องให้คำเตือนให้ลูกหนี้ชำระหนี้ดังกล่าวก่อน และภายหลังแต่นั้นเจ้าหนี้ได้ให้คำเตือนลูกหนี้แล้ว ลูกหนี้ยังไม่ชำระหนี้ไซ้ ลูกหนี้ได้ชื่อว่าผิดนัดเพราะเขาเตือนแล้ว ตามบทบัญญัติมาตรา 204 วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังนั้น ก่อนที่

โจทก์จะมีคำเตือนให้จำเลยที่ 1 นำรถยนต์มาให้โจทก์ทำการตรวจสอบ และก่อนครบกำหนดระยะเวลาตามที่โจทก์ให้คำเตือนยังไม่ถือว่าจำเลยที่ 1 ตกเป็นฝ่ายผิดนัด และประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 686 วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า เมื่อลูกหนี้ผิดนัด ให้เจ้าหนี้มีหนังสือบอกกล่าวไปยังผู้ค้ำประกันภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ลูกหนี้ผิดนัด และไม่ว่ากรณีจะเป็นประการใดเจ้าหนี้จะเรียกให้ผู้ค้ำประกันชำระหนี้ก่อนที่หนังสือบอกกล่าวจะไปถึงผู้ค้ำประกันมิได้ แต่ไม่ตัดสิทธิผู้ค้ำประกันที่จะชำระหนี้เมื่อหนี้ถึงกำหนดชำระ บทบัญญัติดังกล่าวกำหนดให้เมื่อลูกหนี้ผิดนัดไม่ชำระหนี้ตามสัญญา โจทก์ซึ่งเป็นเจ้าหนี้ต้องบอกกล่าวไปยังจำเลยที่ 2 ผู้ค้ำประกันหลังจากวันที่จำเลยที่ 1 ลูกหนี้ผิดนัด ปรากฏว่า เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2561 โจทก์มีหนังสือบอกกล่าวไปยังจำเลยทั้งสองให้นำรถแทรกเตอร์ที่เช่าซื้อมาแสดงภายใน 7 วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือ หากจำเลยทั้งสองเพิกเฉยให้ถือว่าหนังสือฉบับนี้เป็นการบอกเลิกสัญญา อันเป็นการใช้สิทธิตามสัญญาเช่าซื้อ ข้อ 5 และข้อ 13 (ข) จำเลยที่ 1 ได้รับหนังสือบอกกล่าวเมื่อวันที่ 10 สิงหาคม 2561 ครบกำหนดตามหนังสือบอกกล่าวเมื่อวันที่ 17 สิงหาคม 2561 จำเลยที่ 1 เพิกเฉยไม่นำรถแทรกเตอร์ที่เช่าซื้อมาแสดงแก่โจทก์ตามหนังสือดังกล่าว จึงถือว่าจำเลยที่ 1 ตกเป็นฝ่ายผิดนัด เมื่อวันที่ 18 สิงหาคม 2561 เมื่อทางนำสืบของโจทก์ไม่ปรากฏว่าหลังจากวันที่ 18 สิงหาคม 2561 โจทก์ได้มีหนังสือบอกกล่าวการผิดนัดของจำเลยที่ 1 ลูกหนี้ไปยังจำเลยที่ 2 ผู้ค้ำประกันหรือไม่ แม้จะปรากฏว่า เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2561 โจทก์มีหนังสือบอกกล่าวไปยังจำเลยที่ 2 พร้อมกับจำเลยที่ 1 ให้นำรถแทรกเตอร์ที่เช่าซื้อมาแสดง แต่หนังสือบอกกล่าวดังกล่าวเป็นเพียงหนังสือแจ้งเพื่อโจทก์จะใช้สิทธิตามสัญญาและให้จำเลยที่ 1 ลูกหนี้ปฏิบัติตามสัญญา ซึ่งขณะนั้นจำเลยที่ 1 ยังไม่ตกเป็นผู้ผิดนัด จึงไม่อาจถือได้ว่าเป็นการบอกกล่าวการผิดนัดของลูกหนี้ไปยังผู้ค้ำประกันตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 686 วรรคหนึ่ง โจทก์ยังไม่ได้ปฏิบัติตามที่บทบัญญัติแห่งกฎหมายกำหนด ในชั้นนี้โจทก์จึงยังไม่มีอำนาจฟ้องจำเลยที่ 2 ผู้ค้ำประกัน ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 3 วินิจฉัยมานั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ฟังไม่ขึ้น อนึ่ง โจทก์ได้รับอนุญาตให้ฎีกาเฉพาะปัญหาว่า โจทก์มีอำนาจฟ้องจำเลยที่ 2 หรือไม่ จึงเป็นคดีที่มีคำขอให้ปลดปล่อยทุกข้ออันไม่อาจคำนวณเป็นราคาส่งคืนได้ ต้องเสียค่าขึ้นศาล 200 บาท ตามตาราง 1 (2) (ก) ท้ายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ประกอบพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. 2551 มาตรา 7 แต่โจทก์เสียค่าขึ้นศาลมาตามทุนทรัพย์และค่าขึ้นศาลอนาคตรวมเป็นเงิน 8,180 บาท จึงต้องคืนค่าขึ้นศาลส่วนที่เกิน 200 บาท ให้แก่โจทก์ พิพากษายืน คืนค่าขึ้นศาลชั้นฎีกาส่วนที่เกิน 200 บาท แก่โจทก์ ค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นฎีกานอกจากที่สั่งคืนให้เป็นพับ

องค์คณะ

ปิยนุช จรูญรัตนนา · ทวีศักดิ์ อุณนาทรรัตนกุล · ดุสิต ฉิมพลี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/5410/2568>